úterý 17. týdne v mezidobí

cyklus 1

1. čtení: Ex 33,7–11; 34,5b–9.28
Hospodin promlouval k Mojžíšovi tváří v tvář.

Čtení z druhé knihy Mojžíšovy.

Mojžíš vzal stan a postavil ho mimo tábor v jisté vzdálenosti od něho a nazval ho stanem schůzky. Když se kdokoli chtěl poradit s Hospodinem, vycházel ke stanu schůzky, který byl mimo tábor.

Kdykoli Mojžíš vycházel ke stanu, všechen lid povstával a každý zůstal stát u vchodu do svého stanu a pozorně hleděli za Mojžíšem, až vešel do stanu. Kdykoli Mojžíš vešel do stanu, sestupoval oblakový sloup a stál u vchodu do stanu a Hospodin rozmlouval s Mojžíšem. Všechen lid viděl oblakový sloup stát u vchodu do stanu; tu všechen lid povstával a klaněli se, každý u vchodu do svého stanu. A Hospodin promlouval k Mojžíšovi tváří v tvář, jako když člověk rozmlouvá se svým přítelem. Potom se Mojžíš vracel do tábora. Ale jeho služebník, mládenec Jozue, syn Nunův, neopouštěl vnitřek stanu.

Mojžíš vzýval Hospodinovo jméno. Hospodin prošel kolem něho a zvolal: „Hospodin, Hospodin, Bůh milosrdný a milostivý, shovívavý, velmi laskavý a věrný! Prokazuje lásku tisícům, odpouští vinu, přestoupení a hřích, ale nenechává bez trestu, stíhá vinu otců na synech, na synech synů do třetího i čtvrtého pokolení.“ Mojžíš se rychle vrhl k zemi, klaněl se a řekl: „Pane, jestliže jsem nalezl u tebe milost, ať jde Pán uprostřed nás. Ano, je to lid tvrdé šíje, ale odpusť naši vinu i náš hřích a přijmi nás jako dědictví.“

Mojžíš byl s Hospodinem čtyřicet dní a čtyřicet nocí, nejedl chléb a nepil vodu. Napsal na desky slova smlouvy, desatero přikázání.

Žl 103,6–7.8–9.10–11.12–13

Odp.: Hospodin je milosrdný a milostivý.

Hospodin koná spravedlivé skutky,
zjednává právo všem utlačeným.
Oznámil své plány Mojžíšovi,
izraelským synům své skutky.

Hospodin je milosrdný a milostivý,
shovívavý a nadmíru dobrotivý.
Nechce se přít ustavičně
ani se hněvat navěky.

Nejedná s námi podle našich hříchů
ani podle našich vin nám neodplácí.
Jak vysoko je nebe nad zemí,
tak je velká jeho láska k těm, kdo se ho bojí.

Jak vzdálen je východ od západu,
tak vzdaluje od nás naše nepravosti.
Jako se smilovává otec nad syny,
tak se smilovává Hospodin nad těmi, kdo se ho bojí.

kulturaslova.cz

cyklus 2

1. čtení: Jer 14,17–22
Rozpomeň se, Pane, a neruš svou smlouvu s námi.

Čtení z knihy proroka Jeremiáše.

Roňte slzy, mé oči,
ve dne v noci bez ustání,
neboť velikou pohromou zničena je panna, dcera mého lidu,
nezhojitelnou ranou.
Vyjdu-li na pole,
vidím pobité mečem;
vejdu-li do města, hle – zmoření hladem.
Prorok i kněz jsou vlečeni do neznámé země.
Zavrhl jsi zcela Judu
či zošklivila si tvá duše Sión?
Proč nás tedy biješ
nezhojitelnou ranou?
Čekáme blaho – nic dobrého však nepřichází;
čekáme čas uzdravení, a hle – zděšení!
Poznáváme, Hospodine, svoje bezbožnosti
i nepravosti svých otců,
že jsme zhřešili proti tobě.
Nedávej nás v potupu pro své jméno,
nevydávej v pohanu svůj slavný trůn;
rozpomeň se a neruš svou smlouvu s námi!
Jsou snad mezi modlami pohanů dárci deště
nebo mohou nebesa sama dát přívaly vod?
Zda nejsi ty Hospodin, náš Bůh?
Ten, v něhož doufáme, který to všecko činíš?

Žl 79,8.9.11+13

Odp.: Pro slávu svého jména, Bože, vysvoboď nás!

Nepřipomínej nám viny předků,
tvé milosrdenství ať nám pospíchá vstříc,
vždyť jsme tak zbědovaní!

Pomoz nám, Bože, náš spasiteli, pro slávu svého jména,
vysvoboď nás a odpusť nám hříchy pro své jméno.

Ať k tobě přijde vzdychání zajatých,
mocí svého ramene nech naživu odsouzené na smrt.
My však, tvůj lid a ovce tvé pastvy,
budem tě chválit navěky,
po všechna pokolení budem vypravovat o tvé slávě.

Zpěv před evangeliem:

Aleluja. Semeno je Boží slovo, rozsévač je Kristus. Každý, kdo ho nalezne, vytrvá navěky. Aleluja.

Evangelium: Mt 13,36–43
Jako se sbírá plevel a spaluje v ohni, tak bude i při skonání věku.

Slova svatého evangelia podle Matouše.

Ježíš rozpustil zástupy a šel domů. Jeho učedníci k němu přistoupili a prosili: „Vylož nám to podobenství o pleveli na poli.“ Odpověděl: „Ten, kdo rozsévá dobré semeno, je Syn člověka, pole je svět. Dobré semeno jsou synové Království, plevel jsou synové toho Zlého. Nepřítel, který ho zasel, je ďábel. Žeň je skonání věku, ženci jsou andělé.

kulturaslova.cz

Jako se sbírá plevel a spaluje v ohni, tak bude i při skonání věku. Syn člověka pošle své anděly, ti posbírají z jeho království každé pohoršení a ty, kdo dělají nepravosti, a uvrhnou je do ohnivé pece; tam bude pláč a skřípění zubů. Tehdy budou spravedliví v království svého Otce zářit jako slunce.

Kdo má uši, slyš!“

kulturaslova.cz